

XVII. kötet

Budapest, 1902. február 2-án.

5. szám.

Éles nyelv.

Úr. A ki manapság megnősül, az ostoba!
Hölgy. És ön még nőtlen?

Kertben.

A kertben járok. Virágillat
Árad köröttem szerteszét,
Elhallgatom a titkolódzó
Falombok édes, halk nesztét.

A légben tarka, játszi lepkék
Szállonganak nagy csendesen,
Majd szétrebbennek, ha közöttük
A szorgalmas méh megjelen.

Felébredett a nap is ottfenn,
És rendes sétájára mén,
Mily lassan indul! Nem csodálom,
Hisz olyan öreg már szegény!

Feléje szives bókot intnek
A kis virágok s a nagyok,
Mindegyiken sok fényes ékszer:
Megannyi harmatcsepp ragyog.

Amott a kertész, dallal ajkán
Sok-sok virágot ültet el,
Mert hát közülök annyi hervad
S helyét újjal pótolni kell.

El-elmerengek... A Teremtő
Munkája mily csodás, remek!
... Az élet is egy óriás kert,
Virágai mi, emberek.

Közöttünk is, — ki tudja számát? —
Hajh, annyi van hervadva már,
Azért ültetget egyre, folyton
A jó kertész: — gólyamadár.

Árkosi Ödön.

- Szárnysegéd!
- Parancsoljon, felség.
- Elő az udvari hintóval!
- Igenis, felség.
- Meg fogom látogatni a börtönöket.
- Igenis, felség.
- Ne értesítsen senkit!
- Világért sem, felség.

A szárnysegéd tisztelgett és sarkon fordult. Az ajtóig látszólag a legnagyobb lelki nyugalommal lépdelt. Mikor aztán kívül érezte magát, egyszerre griffmadárrá változott. Fölkapta a kardját és repült le a palota lépcsőin, mint a szélvész. Útközben fellökött két marsallt, három komornyikot és egy tuczat testőrt. A fölfelé törekvők szitkozódva gurultak utána. De a szárnysegéd se látott, se hallott, csak rohant a kancelláriáig. Fölszakította az ajtót és lihegve suttogta:

— A felség tüstént meglátogatja a börtönöket. Értesítsék az udvarmestert. A felség nagyon rosszkedvű.

Azzal szedte a lábait és rohant a főlovászmesterhez, hogy tüstént állíttassa elő a hintót, de ha jól akar, hát kapkodjon vele legalább is fél óráig. Ennyi idő alatt rend lesz abban az átkozott börtönben.

A kancelláriában szájról-szájra repült a hír. Mire a főudvarmesterhez jutott, már olyan formában kapta, hogy a felség dühöng, feldöntötte a reggelijét, bántalmazta az adjuvánsát és fel akarja akasztatni a börtönigazgatót.

A ravasz diplomata azután a szócsöveken keresztül gyengéden visszafokozta a hirt, hadd húzza ki a lutrit az az imposztor főügyész, a nélkül, hogy álmodna róla.

A törvényszéki épületben mindazáltal nagy pánikot idézett elő a váratlan hír.

A birák kifüstölték ambrával a szobákat, eldugták a kártyákat, a kockakajátékokat, meg a boros palaczkokat és neki fogtak pókhálókat vadászni, mivel a szolgákat szalonkabátokért futtatták haza.

A fogházigazgatónak valamennyi gyereke zubbonygombot puczovált, míg a cselédség portengerbe borította a folyosókat.

Legtöbb baj volt a vén börtönmesterrel. Alig lehetett a vén rezessorru patkányt kituszkolni az épületből. Tök-részezen támolygott és verte a mellét, hogy ő felsége őt fogja legtöbbször becsülni ebben az egész társaságban.

Félóra alatt rendben volt minden. A birák karában egy-két szalonkabát hiányzott ugyan, de már nem lehetett segíteni. Az udvari hintó megállott és a főügyész földig hajolva jelentkezett ő felsége magas színe előtt.

Peczkesen állott és várt mindenki. A fogak versenyt vaczogtak a börtönőrök glédájában.

A felség ridegen és szigorúan parancsolt:

— Nyitassa meg nekem egyenkint a börtönöket! A rabokat ki akarom kérdezni.

A főügyész engedelmeskedett, a király pedig sorra járta a börtönöket.

Ő felségét az inspirálta erre a látogatásra, hogy egyszer legkegyelmesebb rosszkedvében fölforgatta a kancellária aktáit. Ott pedig annyi kegyelmi kérvényt talált, hogy maga is elrémült az instanciák sokaságától. Börtönben sinylő rabok hangoztatták benne az ártatlanságukat. A királyt boszantotta a dolog, azért jött börtönt látogatni.

Végig járta az emeleteket, a földszinteket, sorba minden ajtót.

A főügyész meg a börtönigazgató hiába hadonáztak mögötte kézzel, lábbal, hiába mutogatták a legczifrább figurákat, a notórius gonosztevők annál keservesebb panaszokra fakadtak. Sirtak, jajgattak, hogy a főügyész ártatlanul keverte őket bajba, a börtönigazgató pedig minden reggel szíjjat hasított a hátukból, a nélkül meg se tud reggelizni.

A szárnysegéd pontosan jegyezte a panaszokat. Vagy százötvenkét rabnak a siralma volt fölírva a jegyzőkönyvbe. Valamennyi mind ártatlan. Egész az utolsóig, mind ártatlan.

A király csóválgatta a fejét és sajnálkozott a szerencsétleneken. Ettől aztán az ügyész meg a fogházigazgató olyan kicsinyekké görbültek össze, hogy a földön kellett keresni őket.

— Nincs több rab?

— Igenis, nincs, felség! — nyögte a főügyész.

A következő pillanatban a király kilépett az udvarra. Ott lézengett még egy, még pedig egy szegény paraszt ember.

A főügyészt majd megütötte a guta. Pokolba kívánta az igazgatót. Oda sűgött neki:

— Miért nem dugta el jobban?

— Már késő volt.

— Végünk van!

— Tudom.

A király oda intette a parasztot.

— Te is rab vagy?

— Igen.

— Ártatlannak érzed magad?

A paraszt fölfonta a két vállát a nyakába és himelhámolt.

— Hát bizony mögérdemlem én a büntetést. Mert hogy olyat csináltam, a mit tilt a tekintetős főtörvény.

— Mennyire vagy ítélve?

— Egy álló esztendei nehéz rabságra. De mán nem sokallom.

— Mit vétettél?

— Hej, nagy sora van annak. Tartoztam adóba. Elgyütt a végrehajtó meg az esküdt, hogy elviszi a vákosomat meg a dunnákat. Kezdték is cibálni. De a feleségem halva feküdt rajta. Hát fogtam egy füttyköst, aztán

vertem a hivatalos emböröket a határig vele. Ezért csuktak el egy esztendőre.

A király haragosan vonta össze a szemöldeit. Dühösen rivallt a parasztra:

— Adta gézenguz, börtön tölteléke! Te sehonnai, te! Nem takarodsz ki innen tüstént? Mit keressz itt, ennyi becsületes, ártatlan ember között?

Azzal megsuhogtatta a korbácsát és kikergette a börtönépületből a parasztot.

Kikergette az utcára és fölparancsolta a saját úri hintájára. Azon vitette el a királyi palotába.

Az ügyészt és a börtön-igazgatót pedig lekorholta, hogy ennyi becsületes ártatlan ember közé hogy mernek ide czipelni egy ilyen pernahajdert?

Az ügyész és a börtön-igazgató máig is hiába várják az elbocsájtásukat.

Gelsei Biró Zoltán.

Gyermekszáj.

— Laczika, gyere ide szépen a nagymamához! Ugyan hát miért húzódozol? Csak nem félsz talán a nagymamától?

— De... de igazán nem hány a nagymama tüzet?

— Ugyan hogy jut ilyesmi eszedbe, fiacskám?

— Igen, mert a papa mindig igazat mond! A papa pedig azt mondta, hogy a nagymama — hétfejű sárkány!

Tudod-e?...

Tudod-e, hogy mit keresek,
Tudod-e, mit várok,
S miért mondják az emberek,
Oly egyedül járok?
Miért félek játsz kedvtől,
Mely kaczagó, hangos,
S ha a pohár összeesendül,
Mért nincs kedvem ahhoz?
Voltál-e a nagy csatában,
Melynek neve élet,
Hol vesztenek, valahányan
Csak a sikra lépnek?
Hull a vagyon, rang, az álom,
Sziv s ész összeroppan. —
Látod: én a boldogságom
Vesztettem el ottan!

Haan Béla.

Pompás mulatóhely.

Béla. Vampetiesnél voltál?

Gyula. Nem én!

Béla. Hát hol mulattál?

Gyula. Sehhol.

Béla. Én is oda megyek.

A francia nő úgy követi a divatot, mint egy kutya a gazdáját, a többi nő pedig, mint egy vak megy a saját kutyája után.

*

Nőt végy feleségül,
Ne arczot,
Akkor sohsem vallasz
Kudarczot.

F. K.

Akasztfófa-humor.

Biró. Maga pofon ütötte szomszédját s most még maga kér kártérítést?

Munkás. Igenis, tekintetes biró úr, mert mikor a pofont adtam, a kezem csuklója kiugrott a helyéből s két hétig nem birtam dolgozni.

Visszavágás.

Férj (dühösen). Nézd ezt a számlát! Huszonöt korona illatszerre két hónap alatt! Huszonöt korona semmi egyébért, csak hogy illatosá tedd magad körül a levegőt!

Nő. Ez csekélység ahhoz a száz koronához, a melyet havonta szivarra költesz, hogy füstössé tedd magad körül a levegőt?

Hideg, meleg.

I. paraszt. Tyűh, az árgyélusát, de fenye meleg van ebben a kupében!

II. paraszt. Hát mért nem igazíti ke azt a masinát a hidegre, megláti ke, hogy nem lesz mingyárt ujan kutya meleg.

(Az *I. paraszt* erre megfogja a szabályozó rudat és a Hideg feliratos helyre igazítja.)

A vonat ebben a perczen egy árnyas, hűvös hegyoldalba ért és a hűs légáram egyszerre becsapódott a nyitott ablakon át a kupéba).

II. paraszt. No láti ke, ezt előbb is megcselekedhette vóna.

I. paraszt. A bion, de most már én is amondó vagyok, hogy mégis hunczut a német!

Hogy tavasz lón...

Hogy tavasz lón, hevült kebellem
Kibontám lelkem szárnyait
S felröppenék a messzeségbe,
Követve éltem álmait.

Múlott a nyár s az őszi szélből
Virág, levél elhervadt
S még fenn bolyongtam, jártam egyre,
Hisz olyan szép világ van ott.

Ám jött a tél és zuzmarával
Lettek a fák, hegy-völgy tele
És dermedt szárnynyal elborultan
Zuhantam én a földre le.

Árkosi Odön.

Ravasz férj.

Schleimkocknak az a pechje támadt, hogy esinos feleségét elcsábította egy nyalka hadfi, miért is nejétől elválva, újabb nő után nézett. Talált is nemsokára egy izlésének megfelelőt. Meg is hívja néhány barátját kedélyes ozsonnára s bemutatja nekik menyasszonyát.

Feigenblatt Móni (súgva). Lettél tolán messüge, veszel mogodnok edj olejan csófság?

Schleimkoch. Von itt ész! Csok nem hodjok mogomnok minden feleségemet elcsábitoni?!

A felcserélt utas.

Egy pékmester és egy kéményseprő mester együtt utaztak és egy este betértek egy kisvárosi vendéglőbe. Ketten egy közös szobában háltak meg s mivel a péknek korán reggel tovább kellett utaznia, a muri után késő este meghagyta a háziszolgának, hogy őt reggel fél 5 órakor keltse fel. A kéményseprő tréfakedvelő ember volt s midőn lefeküdtek és észrevette, hogy szobatársa a pék már alszik, oda sompolygott hozzá és a péknek az arcát egészen bekormozta.

Midőn reggel fél 5 órakor a háziszolga a kapott utasításhoz képest a péket fölkellette, ez félig álmosan és a tegnapi muritól félig mámorosan oda ment a tükörhöz s midőn benne meglátta a fekete körvonalakban vigyorgó saját képvonását, így morfondált önmagában:

— No, az a bolond háziszolga ugyan megjárta. Azt hiszi a szamar, hogy engemet keltett fel, pedig hát a kéményseprőt keltette fel helyettem.

S azzal szépen visszafeküdt az ágyba.

Kis emberek.

— Micsoda? te még nem dohányzol?

— Eh, barátocskám, mikor te a világra jöttél, én már dohányoztam!

Jöszte, jöszte, szép szemedben
Ott ragyog a szerelem —
De mi csillog ott még szebben?
Honnét a könny? mondd nekem!

Bohó ifju, szól a lányka,
Lásd, az élet én vagyok,
Mind rajongtok értem, bárha
A szememben köny ragyog.

S köny szememben hogyan lenne?
Nézz szét e nagy temetőn:
A földön, lásd, minden percbe'
Meghal pár száz szeretőm.

Haan Béla.

Magszóllatás.

Dühös a menyecske, Kárász uram
sehogy se tud szót vasalni ki belőle,
kérdéseire csak *hm*-get nagy duzzogva
és nem felel.

A férj nyugodtan hányja össze a
ládákban a holmit, mire a nő mérge-
sen kiált rá:

- Ugyan mit keresgél már?
- Hát a nyelvedet, lelkem!

Egy előkelő fiatal hölgy beszáll egy I. osztályú fülkébe, a hol már egy fiatal ember ült és cigarettázott. Egy idő múlva nem annyira gyöngéd figyelemből, mint inkább hogy ürügye legyen a társalgás megkezdésére, azzal a kérdéssel fordul a hölgyhöz:

- Nem árt nagysádnak a dohányfüst?
- Nem tudom, — válaszolt a kérdezett fagyos büszkeséggel, — mert jelenlétemben még senki sem dohányozott.

Zsugori vendég.

Egy zsugori úr a déli órákban belép egy
előkelő vendéglőbe s helyet foglal.

- Mi egy ebéd-couvertnek az ára? — kérdi a pinczértől?
- Öt korona.
- Hát a vacsoráé?
- Három korona.
- Akkor hozzon nekem egy — vacsorát!

Kielégítő válasz.

Két fiatal ügyvéd mindjárt pályájuk kezdetén párbajt vívott egymással.

— Ugyan miért verekedtek meg egymással? — kérdezte valaki az egyik párbajozó fél barátjától.

— Hát hogy egy kicsit gyakorolják magukat az ügyvédségben.

- Igazán?
- Persze, hogy legyen valami ügyök!

Ravasz gyermek.

Mama. Gyuluska, ki vette el azt a darab süteményt, a mely az asztalon volt?

Gyuluska. Oda adtam egy szegény kis fiúnak, a ki nagyon éhes volt.

Mama. Oh drága gyermekem, te nemes lélek, te aranyszív! És ki volt az a fiú?

Gyuluska. Én, mamám.

Csipős.

Dilettáns hegedűs. Nyolcz éves elmúltam, mikor hegedülni megtanultam.

Hegedűművész. Igazán? És ha szabad kérdeznem, hány éves korában felejtette el?

Ismeri már.

Impresario. Hogyan? Ön kész énekelni üres ház előtt?
Tenorista. Igen, mert ha kevés néző van a színházban, a fütty is kevesebb lesz!

Az elvert Zrinyi.

Egy lebontott háznál délután, mikor az előadásnak vége volt, Zrinyit és Szigetvár bevételét játszták a kis diákok.

Kelemen Pistát tették meg hős Zrinyinek, Szigetvár védőjének.

A csete-patéban a nagy számú törökök erőszakosan felkapaszkodtak a várba és Zrinyi Miklós ábrázolóját irgalmatlanul elverték.

Darabig hősiezen tartotta magát, rug-kapált s végre elkeseredve felordított:

— No, azt lessétek, mikor én még egyszer Zrinyi leszek!

Tragikomédia.

Ha egy férfi megsalt egy lányt,
 Azt mondják rá: komédia,
 S ha a lány megöli magát,
 Ez már aztán: tragédia;
 De ha egy férfi s egy lányka
 A holtomiglant kimondja,
 Úgy már: tragikomédia.

Hollósi Sándor.

Radikális — liberális.

A múlt év őszén lezajlott országgyűlési képviselőválasztási mozgalmak idejében Sopronban két párt állított egymás ellenében képviselőjelöltet: a radikális és a liberális-párt.

Abban az időben a Soproniak nem is annyira a jelölt urak neveit, mind inkább magát a pártot éltették.

«Éljen a radikális-párt!»

«Éljen a liberális-párt!»

A kis Lujzának sehogy sem fért a kis fejébe, hogy sokan miért éltetik a radikális-pártot, mások pedig miért éltetik a liberális-pártot s megkérdezte édes anyjától, hogy miért van ez így?

Az édes mama adott némi magyarázatot a pártok alakulásáról, a választók politikai meggyőződéséről stb., de ezt a magyarázatot a kis Lujza sehogy sem akarta megérteni, végre türelmét vesztve, így szólt a kis politikus az édes anyjához:

— Ne így magyarázd meg, anyám, hanem egyszerűbben.

— Hát hogyan? — kérde a mama.

— Hát úgy, például te édes anyám akarnád, hogy a gólya egy gyereket hozzon; kitől szeretnéd, hogy hozza: a radikálisoktól e vagy a liberálisoktól?

Magától értetődik.

Vevő. Hisz ennek az új eszímának kopott szára van!

Csizmadia. Az már így szokás. Hisz csak nem fogok kopott eszímára — új szárat varrni!

Arczátlan.

Házaló. Vegyen valamit tőlem nagyságos úr... fésűt, kefét, borotvát...

Úr. Köszönöm, jó ember, van nekem otthon mindenem.

Házaló. Hát akkor miért nem használja?

Gyermekszájból.

Anya (öt éves fiacskájához). Ma nagyatyád nevenapja van, imádkozzál érte, hogy minél öregebb kort érjen el!

Leányka. De mamuskám, elég öreg már nagyapa, inkább azért imádkozom, hogy fiatalabb legyen!

Reklám.

Idegen hegymászó. Szörnyűség! Miért nem alkalmaznak karfát a szédítő mélységnél?

Vezető. Hja, uram, minél többen zuhannak le, annál híresebb lesz a hely s annál többen keresik fel!

Föltételes bátorság.

Kaba Gyurka a gimnázium harmadik osztályának reményteljes növendéke volt s erejéről híres az osztályban. Egy-két nebulóval könnyen elbánt, ha birokra keltek vele.

Egyszer az utcza szögletén egy maffa zsidógyerekkel kötött ki s már felgyürte a kabátja ujját hogy fentartsa virtusát, mikor észreveszi, hogy egy csoport zsidó fiu csatlakozik a fenyegetetthez.

Állásba vágja magát Gyurka, végig néz az ellenségen s így szól:

— Hejh! Csak ne volnátok olyan sokan!

Mit fog mondani Liza néni?

Nagy vacsorát adtak Kárásziék és a háziasszonynak szüksége volt egy nagy abroszra, hogy a hosszú asztalt egészen beterithesse. Kölcsön kérte hát a szomszédból.

Javában folyt a lakoma, a Gabi gyerek ott ül az asztal végén s mikor a tiszteletes úr piros borral leönti az asztalt, Gabi az anyja felé fordul s így kiált fel:

— Mamuskám! Mit fog mondani Liza néni, ha holnap visszaviszik az abroszt?

Czigány kívánság.

Tisztelendő. Úgy, úgy, czigány, legalább egy miatyánkot imádkozzál naponta és a jó Isten megadja a kenyéredet.

Czigány. A kenyérért, egy miatyánkot, akkor mennyit kell imádkoznom, hogy már egyszer a jó Isten kalácsot is adjon?!

Biró előtt.

Biró. Tagadása hiába való, a pénztárczát megtalálták magánál, minő enyhítő körülményt ad elő?

Vádlott. Elég enyhítő körülmény, hogy a tárcza nem pénzzel, hanem névjegygyel volt telve.

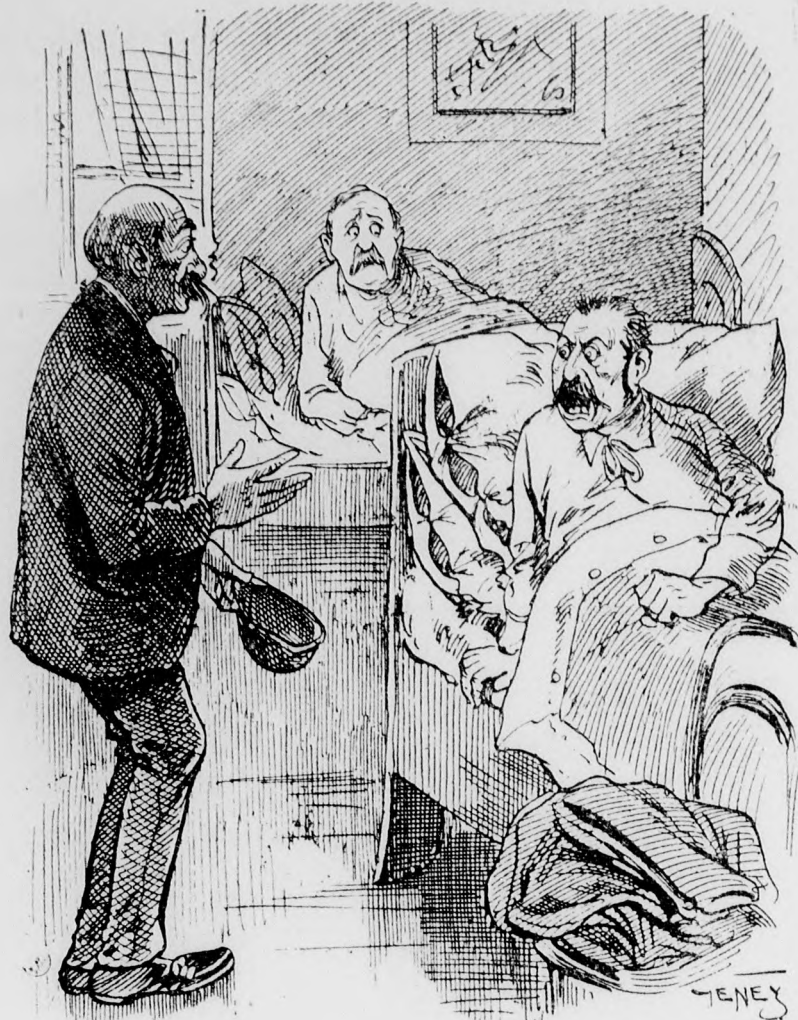
Borkóstoló.

Egy végzett földesúr a bérczes hazában nagyon értett a borokhoz. Egy barátja egyszer a pinczéjébe viszi, a hol sorra kóstoltatja vele régi borait s pontosan megmondta mindegyiknek a korát, jóságát. Egyszer csak egy pohárban vizet adnak a kezébe; megkóstolja egyszer, kétszer, csak hmgét, végre is kijelenti, hogy ilyen még sohasem esett meg vele: nem tudja, hogy az micsoda.

Falusi boltban.

Cseléd. Kérök egy négy filléres bélyögöt.

Boltos. Az nincs, lelkem. De egy tegnapi szafaládét, azt adhatok.

H. pénzügyi tanácsos egy kiküldetése alkalmával be-
szállott egy falusi kocsmába, a hol meghált.

Reggel midőn fölkel, bosszankodva látja, hogy a szo-
bában levő másik ágyban egy idegen ember alszik. Ezért
aztán iszonyu patáliát csapott; a kocsmárosot alaposan
összeszidta, a miért abba a másik ágyba is lefektetett
valakit. A nagy lármára a kocsmáros szörnyen ártatlan
arczczal így mentegőzött:

— Bocsánatot kérek, nem tudtam, hogy a nagyságos
úr odahaza egyszerre két ágyban fekszik.

Ménkö üssön a Tiszának
Vizibe!

Zsuzska! Zsuzska! bort ide,
De izibe!
Nem 'tom, hogy van? — de ma nagyon
Szomjazom.
Itt van, itt van, János gazda,
Itt hozom.

Ha kiszárad a kancsónak
Kebele,
Hamar-hamar a pinczébe
Le vele!
Igyál kancsó a hordóból
Eleget,
Csak azután állok szóba
Teveled.

Maga lábán boros kancsó
Nem mehet;
Zsuzska! Zsuzska! — jaj a Zsuzska
Hol lehet?!
Két kis lába a kancsónak
Ha volna,
Hamarosan a pinczébe
Loholna!

János gazda szolongatta
Eleget,
De a Zsuzska, a kis Zsuzska —
Oda lett;
Valahol a kis ajtóban
Povedált,
Vagy talán — óh Uram bocsá! —
Csókot vált.

A pitvarban nem zörren a
Fakilincs,
A kis Zsuzska — akárhol van, —
Sehol sincs!
Bár a gazda nem igen bír
Megállni,
A pinczébe magának kell
Leszállni.

A kancsóba kapaszkodik —
Hiába!
Fékomadta! mégis botlik
A lába.
Nem támasztja meg a görbe
Kantafül,
János gazda a homokra —
Lecsücsül.

Jaj, hisz ha még szép csöndesen
Csücsülne!
Hogyha még a grádics alján
Megülne!
De biz olyan punktumosan
Elhasalt,
Hogy a feje s kancsó orra
Elhasadt.
Nem ihatik János, hogy így
Földet ért,
De a homok bőven iszik
Piros vért.
Szegény Jánost lepedőben
Felviszik,
No de se baj! meggyógyul, — ha
Jót iszik.

Bor-Bál.

Udvarias gyerek.

Apa. Haszontalan gyerekek, csak bosszuságom van
veletek, melyiket verjem meg először most már?!
Fiu. Kedves apa, Mimit, mert a nőket illeti az elsőség!

Nevető fejfák.

Lakat van az számon, zavar az síromon,
Erős zár az fejfa s az felhányt sírorom,
Kun Mátyás már csak itt, sötét gödörben él,
Ez világon többet az Gonosztul nem fél!
O mán az angyalok hajlékát vizsgálja,
Ninesen gonosz szellem, ki felráczigálja!

Itt nyugszik az anyósom csendesen,
Most béke neki, — béke nekem.

Dobként pergett, míg élt Sára anyós szája
Most lecsillapítá a halál kaszája.

— Budapest, K. K. Szinét se láttuk annak a históriának. Ha nem a tollban, bizonyára a levélszekrényben rekedt. Ne sajnálja még egyszer beküldeni. — *Homonna, Sz.* Jó ötleteket kár rossz versekbe erőszakolni, mikor prózában jobban elmondhatók. — Budapest, H. F. Legközelebb sorra kerül. — *Sóvár.* A poéma tárgyánál fogva nem lapunkba való. Az adomák egy híján helyet kapnak. — Budapest, H. S. A tragéδιοlette hangja elüt a mienktől, a poéma se lapunkba való. — *Tréfa.* Egyiket a kettő közül. — *Vác, Cs.* Valamennyit asszentáltuk. — Budapest, Cs. N. Van mi-ben válogatnunk. — Budapest, V. P. Ajtót tévesztett vele. Megnevetetés a mi feladatunk, nem pedig megrikatás.

Magy. kir. államvasutak.

46342/901. szám.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak budapest-balparti üzletvezetőség központjában a Budapest kel. pályaudvaron levő műszaki kocsihivatal helyiségeiben, a Budapest-keleti-budapest-józsefvárosi, budapest-dunaparti, budapest-fővámházi, budapest-ferenczvárosi, Kőbánya-Hizlalda állomásai, továbbá bpest-brucki, budapest-salgó-tarjáni, a dunajobbparti gőzmozdonyú körvasut, a budapest-zimonyi, budapest-esztergomi, almás-füzítő-tokodi, tokod-annavölgy-sárisápi, kis-körös-kalocsai, baja-szabadkai, kecskemét-fülöpszállási, hegyesfeketehegy-palánkai, sopron-pozsonyi és seicz-szt.-margit rusti vonal állomásain, őrházaiiban; nemkülönbén egyéb épületeiben, azonkívül ezen felsorolt vonalakon levő pályafentartási, osztálymérnökségek és fűtőházi főnökségek hivatalos helyiségeiben, a budapest-jobbparti, győri és szabadkai forgalmi főnökségeknél, valamint a Budapest-központi, Budapest-keleti pálya-udvari és az elősorolt vonalak állomásain levő szertárakban létező: 683 drb. inga óra, 290 drb. iroda óra, 926 drb. schwarzwaldi óra, 2 drb. homlokzati óra, 6 drb. kivilágítható állomási óra, 6 drb. állomási ellenőrző óra, 30 drb. Brück-féle ellenőrző óra jó karban tartását, szabályozását és javítását folyó 1902. évi július hó 1-től kezdve három egymást követő évre, azaz 1905. évi június hó 30-ig szerződésileg biztosítani kívánván, arra ezennel nyilvános pályázatot hirdetünk. Az egy korona bélyeggel és «Ajánlat a magy. kir. államvasutak budapest-jobbparti üzletvezetőség tulajdonát képező órák jókarban tartása iránti 46342/901 sz. a. hirdett pályázatra» — felirattal ellátott, borítékba zárt és lepecsételt, nemkülönbén a kellő okmányokkal (erkölcsi bizonyítvány, óráspapir igazolvány stb.) felszerelt ajánlatok 1902. évi április

hó 12-kének déli 12 órájáig a m. kir. államvasutak budapest-jobbparti üzletvezetőség titkari hivatalához pósta útján, térítve vevény mellett nyújtandók be, bántépénz fejében pedig 400 azaz négyszáz korona készpénzben, vagy állami letétre alkalmas értékpapírokban, nevezett üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál Budapesten 1902. évi április 11-ének déli 12 órájáig leteendő. Értékpapírok a budapesti, illetőleg bécsi tőzsdén legutóbb jegyzett tizennégy napnál nem régibb utolsó napi árfolyam szerinti értékben, de semmiesetre sem a névértéken felül fognak számíttatni. Az órák jókarban tartására, szabályozására és javítására vonatkozó szerződési feltételek nevezett üzletvezetőség III (forgalmi és kereskedelmi (osztályában) Budapest, Külső kerepesi úti házcsoport 2. sz. ház, I. emelet, 33 ajtó), vagy a Budapest-jobbparti (keleti pályaudvaron) győri és szabadkai forgalmi főnökségeknél, a hivatalos órák alatt megtekinthetők; miért is az ajánlattevőktől feltételeztetik, hogy a feltételeket ismerik és azokat egész terjedelmükben kötelezőnek elfogadják. Oly ajánlatok, a melyek nem az itt felsorolt összes óráknak jó karban tartására, szabályozására és javítására vonatkoznak, hanem azoknak csak egy részére, továbbá a melyekben nem általános összeg van kitéve, valamint olyan ajánlatok, a melyek jelen feltételtől eltérnek, vagy a kitűzött határidőn túl érkeznek, figyelembe vétetni nem fognak. A magy. kir. államvasutak fentartják maguknak a jogot, hogy az ajánlattevők közül, tekintet nélkül a feljánlott általános összegre, szabadon választassanak. Budapest, 1902. évi január hó.

1429. szám.

Pályázati hirdetmény.

A f. évben mintegy 1240 m³ mozdonytüzelésre szükséges kemény vagy puhafa hulladék esetleg dorongfa szállítását biztosítani ohajtjuk, miért is ennek szállítására nyilvános pályázatot hirdetünk. Az ajánlatok egy koronás magyar okmánybélyeggel ellátva, lepecsételve ezen külső felirattal: »Ajánlat kemény vagy puhafa hulladék esetleg dorongfa szállítására 1429/902. számhoz f. évi február hó 20-án déli 12 óráig üzletvezetőségünkönél (VI., Teréz-körút 62., I. em. 5. sz.) a bántépénz pedig, mely az ajánlott mennyiség értékének körülbelül 5%-a legyen, ugyanott a gyűjtőpénztárnál f. évi február hó 19-én déli 12 óráig teendő le. A szállítás bérmentve a m. kir. államvasutak valamely állomására, lehetőleg a bpest-balparti üzletvezetőség vonalának valamely állomására a m. kir. államvasutaknál érvényen levő 122291/92 sz. általános, valamint a tűzifára vonatkozó 65465/92. számú különleges feltételek értelmében f. évi márczius havától kezdve f. é. december hó végéig arányos havi részletekben eszközöndő. A puhafa, illetve keményfa hulladék (féldeszka) 50 c/m hosszú darabokban szállítandó. A szállítás után érdembe hozandó összegből egy tized százalék a nyugdíjigényre nem jogosítottak alapja javára levonásba hozatik. Az üzletből folyó bélyegilleték az 1881. évi XXVI. t. c. 10 §. értelmében rovatik le. Később beérkezett ajánlatok, vagy olyanok, a melyekben a megkivánt bántépénz le nem tétetik, figyelembe nem vétetnek.

Az üzletvezetőség.

x **Vérgyógyítás (Hemopatia).** Új és eredeti 14 év óta kipróbált gyógymód, a mely hazánk és a külföld jobb köreibben általános elismerésnek örvend. Rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva asthma, sziv-, gyomor-, hólyag- és idegbajoknál, vér- és bőrbántalmak ellen és kizárja az elmezavar és szélhűdés beálltát. A kezelése kellemes, nem gátolja a beteget napi foglalkozásában, tartós, gyökeres gyógyulást eredményez. E gyógymód megalapítója **Dr. Kovács J.** fővárosi orvos, a kinek *Budapesten, V., Váci-körút 18. sz.* alatt egy, ezen célra berendezett orvosi rendelő intézete van, melyet mindazoknak legmelegebben ajánljuk, a kik a fent elősorolt bajok valamelyikében szenvednek. Dr. Kovács J. levélbeli megkeresésre készségesen válaszol. A nevezetnél a vérgyógyításról szóló értekezés 1 korona beküldése ellenében díjmentesen kapható.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag

R. B. 86967. sz. Gyógyít és felüdit jótállás mellett: köszvény, reuma, asthma, (nehéz lélegzés), álmatlanság, fülzugás, nehéz hallás, epilepsia, idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, tehetetlenség, influenza, valamint minden ideg-

betegségnél. Azon beteg, a ki 86967. sz. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszakapja a pénzét. Ahol már semmi sem használt, ott kérem az én készülékemet megkísérteni; meg vagyok győződve készülékem biztos hatásáról.

A kis készülék 4 kor. A nagy készülék 6 kor. könnyebb betegségeknek alkalmas, idült betegségeknek alkalmazandó. A központi elárusítóhely szétküld utánvétellel vagy előleges fizetéssel a bel- és a külföld részére.

MÜLLER ALBERT, Budapest,
Vadász-utca 42 III. (Kálmán-utca sarok.)

Hirdetések:

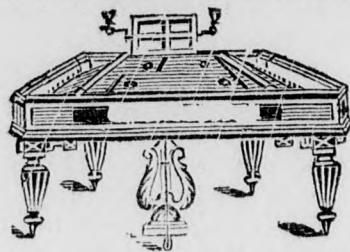
e lap részére csak a hirdetésfelvételi irodában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. kerület,

Szervita-ter 8. sz. alatt

vétetnek fel.

Ne vegyen senki hangszert, míg

Reményi Mihály

műhangszerész legújabb képes árjegyzékét át nem olvasta, melyet ingyen és bérmentve küld

Budapestről, Király-utca 44 U.

Butorárjegyzék

Eladás 2 évi jótállás mellett.

1	hálószoba komplett matt v. félmatt	105	frt
1	„ „ „ faragott	150	„
1	„ „ „ angol stílusban	170	„
1	„ „ „ oszl. faragott	190	„
1	„ „ „ igen finom, baroque stílusban, valódi belga bleu-márvánnyal	330	„

Ezenkívül több mint 100 hálószoba van raktáron egyszerű, valamint díszes kivitelben mérsékelt árak mellett.

Ebédlőszoba. Kredenc, matt, faragott ebédlőasztal, 6 valódi börszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel 170 frt.

Ebédlőszoba. Kredenc, matt, faragott, oszlopos, ebédlőasztal, 6 valódi börszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, trumeau és tükör 250 frt

Ebédlőszoba. Angol stílusban, matt, kredenc, pohárszekrény, ebédlőasztal, 6 valódi börszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, világos diófából 455 frt

Ezenkívül dús választék egyszerű és finom ebédlőszobákban minden kívánt árban. Nagy raktár szalonberendezésekben; krepp garnitúra 80 frt, bouret 90 frt, selyem 110 frt, selyem brocat 140 frt, francia selyemszövet 165 frt és szalon-garnitúrák 1000 frtig.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gömöri Sándor

Budapest, IV., Váci-utca 18., I. em.

MEGHIVÁS

a „Pesti magyar kereskedelmi bank“

60-ik rendes közgyűlésére,

mely 1902. évi február 8-án délután 6 órakor a bank helyiségében fog megtartatni.

TÁRGYAK:

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése, a mérleg megállapítása, a nyereség felosztása iránti határozat és a felmentés megszavazása.
3. Igazgatósági választások. Az alapszabályok 36. §-a értelmében a ki lépő igazgatósági tagok újból választhatók.
4. A felügyelő-bizottság választása.

Az alapszabályok 19., 20. és 21-ik §-ai értelmében minden részvényes, kinek részvényei három hónappal a közgyűlés előtt a bank könyveiben nevére be vannak jegyezve, jogosítva van a közgyűlésen részt venni, vagy magát meghatalmazott által helyettesíteni, kinek azonban szintén részvényesnek kell lennie.

A szavazati jog érvényesítése céljából a részvények, szelvényekkel együtt, az alapszabályok 18-ik §-a értelmében tolyó évi február 5-ig a bank értékpapírpénztáránál leteendők, hol is az 1875-ik évi XXXVII. törvényzikk 198. §-a és az alapszabályok 45-ik §-a értelmében a megvizsgált évi mérleg a felügyelő-bizottság jelentésével együtt nyolcz nappal a közgyűlés előtt átvehető.

Budapest, 1902 január hó 25-én.

Az igazgatóság.

Körkemenczék

szabadalmazott szárító és előmelegítő berendezéssel.

Tégla- és cserépgyártási gépek

legjobb szerkezetben.

Téglagyárak, cserépgyárak, cement-, mész- és gipszgyárak, szintegy magnesitgyárak, szénbriquetgyárak teljes fölépítését, berendezését és üzembehelyezését elvállalja

GEDEON és KONT

műszaki iroda

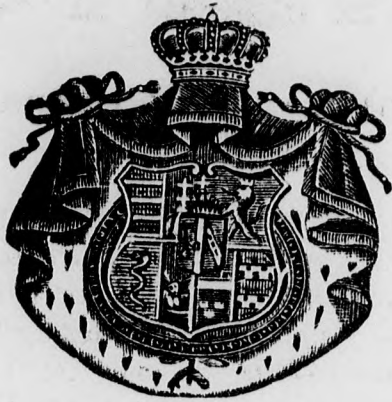
Budapest, V., Lipót-körut 9.

Legelső referenciák.

Prospektusok bérmentve és díjmentesen.

Legrégibb hazai vállalat e szakmában.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtisztéknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Bórszékipar,
butorbórsajtolás és bőrfaragás
KENDI ANTAL

BUDAPEST, IV., Károly-utcza 2.
az evangélikus iskolaépületben.

Nagy raktár valódi bőrszékek és
karos-székekben, olcsóbb árban, mint eddig. Használt
nádszékek átalakítása bőrszékekre.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legtisztább égvíznyer

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kitűnő hatásnak bizonyult köhögésnél, gége-
bajoknál, gyomor- és hólyaghurutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

IBIS

szabadalmazott higiénikus pormentes szer

(száraz por alakban).

Használható porképződés nélkül mindennemű *padlók alapos tisztítá-
sára, lakások, irodák, üzletek, raktárak, iskolák, lak-
tanyák, kórházak, folyosók, lépcsőházak, zenetermek,
kávéházak, vendéglők* stb., szóval mindama nagyobb forgalmu helyi-
ségek tisztítására és söprésre, hol *higiénikus* szempontból az *egész-
ségnek* annyira *ártalmas és hátrányos por eltávolítása*
megkívántatik.

Magyarországi főraktár:

SZIMON ISTVÁN

Budapest, V., Váci-körút 12.

Nagyobb vidéki városok részére előnyös feltételek mellett raktárosok kerestetnek.

Zenekari és műkedvelői hangszerek, saját gyártmányu Phonographok,
valamint amerikai iskolai, szalon- és egyházi harmoniumok.

Hirdetések

e lap részére csakis a
hirdetési felvételi iro-
dában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. ker.,
Szervita-tér 8. sz.
vétetnek fel.

*Ugyanott minden bel- és
külföldi lap részére hir-
detések a legjutányosabb
árak mellett eszközöl-
tetnek.*

